

η ΕΝΗΜΕΡΩΣΗ του Α.Σ.Κ.Ε.

Ιούλιος 2024
(μέχρι 11/7)
αρ. φύλλου 196

Γραφεία : Τζώρτζ 24, 1^{ος} όροφος, πλ. Κάνιγγος, Αθήνα 106 82,
τηλ. 210-3822315, fax 210-3819887 , ιστοσελίδα <http://www.aske.gr>

Μετά τις ευρωεκλογές

Το πολιτικό σύστημα

σε «περίεργη» αστάθεια

Στο προηγούμενο φύλλο της «Ε» (φύλλο 195 Μάιος 2024) αναρωτηθήκαμε αν το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών θα προκαλέσει πολιτικές εξελίξεις, υπό την έννοια ότι τα τρία συστημικά κόμματα (ΝΔ, ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ), που υπηρετούν το καθεστώς της εξάρτησης, και οι ηγεσίες τους, που είναι «φιλήκοοι των ξένων», σε περίπτωση αρνητικού αποτελέσματος ο ξένος παράγοντας θα «υποδείκνυε» τις «αναγκαίες προσαρμογές» του πολιτικού συστήματος, όπως κατά κανόνα γινόταν. **Οι «υποδείξεις» αυτές κατέτειναν στο να ελέγχονται οι εξελίξεις, ώστε να υπηρετούνται απρόσκοπτα τα ξένα συμφέροντα και να μην «ξεφεύγουν» πολιτικοί που δεν ελέγχονται και που να υπερασπίζονται τα συμφέροντα της Ελλάδας και της ελληνικής κοινωνίας.** Όμως οι τρέχουσες πολιτικές εξελίξεις δείχνουν ότι είναι πολύ πιθανό αυτή τη φορά να απουσιάζουν οι ξένες «υποδείξεις». Οι «προστάτες», κυρίως οι ΗΠΑ και η Γερμανία, έχουν τα δικά τους εσωτερικά προβλήματα (αμερικανικές εκλογές, αποδυνάμωση του γερμανικού κυβερνητικού συνασπισμού) και πιθανότατα άλλες προτεραιότητες (π.χ. Ουκρανία, Παλαιστινιακό).

Είναι γνωστό τοις πάσι ότι ο Μητσοτάκης προωθήθηκε στην αρχηγία της ΝΔ το 2016, όντας ο εκλεκτός των Γερμανών και των Αμερικανών. Ο Ανδρουλάκης πρόεδρος από το 2021, εκλεκτός των Γερμανών, ενώ ο Κασσελάκης από το 2023, εκλεκτός (;) των Δημοκρατικών των ΗΠΑ, τους οποίους θεωρεί «ως βάση των κοινών αξιών που έχουμε οι Η.Π.Α. και η Ελλάδα, των αξιών της αλληλεγγύης, της δημοκρατίας και της ειρήνης»!!!

Θρυμματίστηκε ο δικομματισμός

Θυμίζουμε ότι το σημερινό «μονοκομματικό» σύστημα της μητσοτάκειας ΝΔ προέκυψε λόγω των μνημονίων, τα οποία φτωχοποίησαν τους Έλληνες και διέσυραν τη χώρα. Τα μνημόνια, εκτός των

(συνέχεια στη σελ. 2)

Η κοινωνικοπολιτική κρίση στις

ΗΠΑ και Ευρώπη

αποσυντονίζουν τη λεγόμενη Δύση.

Σοβαρές επιπτώσεις στην Ελλάδα.

Στις ΗΠΑ, την μητρόπολη του οικονομικού φιλελευθερισμού και γεννήτορα της σύγχρονης Παγκοσμιοποίησης, είναι πλέον έκδηλα τα σημάδια της αποκαθίλωσης της πρωτοκαθεδρίας στον πλανήτη και οι προεδρικές εκλογές του προσεχούς Νοεμβρίου δημιουργούν αφορμές επικίνδυνης κοινωνικοπολιτικής κρίσης με πιθανότητα πλέον εμφύλιας έκρηξης.

Κατά κάποιο τρόπο επιτάχυνε η αμερικανική κρίση και τις εξελίξεις κατά της Νέας Τάξης και στην Ευρώπη, όπου το εγχείρημα της πανάκριβης στήριξης της αμερικανικής επέμβασης στον πόλεμο της Ουκρανίας, αμερικανικής έμπνευσης, απειλεί με διάλυση την Ε.Ε. λόγω και των έντονων οικονομικών προβλημάτων που επακολούθησαν, ακόμα και της απειλής της Ισλαμοποίησής της και της αμηχανίας που δημιουργήσε το δράμα των Παλαιστινίων και της έκδηλης αδυναμίας της Δύσης να τιθασεύσει την Ισραηλινή άγρια επέλαση...

Οι ΗΠΑ εξακολουθούν να προτάσσουν τον (ανύπαρκτο) Ρωσικό κίνδυνο και συγκάλεσαν συνάθροιση 100(!) ηγετών κρατών για την άμυνα της Ουκρανίας, μόνο ουσιαστικά για το θεαθήναι και για να εμφυσήσουν κύρος(!) στο ΝΑΤΟ, όπου μάλιστα ο δικός μας «ηγέτης» (!) εδήλωσε με... επιβλητικότητα ότι «το τέλος του πολέμου στην Ουκρανία δε θα σημαίνει συνθηκολόγηση»!! Αν ήθελαν να προσδώσουν αποφασιστικότητα στον πρόεδρο Μπάιντεν, είδαμε τα αποτελέσματα στο περιβόητο ντιμπέιτ των 2 υποψήφιων προέδρων. Δεν κερδίζονται έτσι, πλέον, οι εκλογές. Και οι αμερικανικές εκλογές με μεγάλο τον «κίνδυνο»(!) επικράτησης του Τραμπ δημιούργησαν το υπόβαθρο των αποτελεσμάτων των Ευρωεκλογών που οδηγούν σε πορεία σχεδόν διάλυσης της Ε.Ε.! Για πρώτη φορά η εκλογή των αξιωματούχων της Ένωσης (...) γίνεται δύσκολη υπόθεση και οι

(συνέχεια στη σελ. 6)

(συνέχεια από τη σελ. 1) **Μετά τις ευρωεκλογές . Το πολιτικό σύστημα σε «περίεργη» αστάθεια**

άλλων, θρυμμάτισαν το δικομματισμό (ΠΑΣΟΚ-ΝΔ), που ίσχυσε από το 1981 έως το 2009. Το ΠΑΣΟΚ καταποντίστηκε τότε (στις εκλογές του Ιανουαρίου του 2015 ήταν 7^ο κόμμα με 4,68%). Στη διάρκεια των μνημονίων δημιουργήθηκαν και εκλέχτηκαν κοινοβουλευτικά μικρότερα κόμματα (π.χ. Λεβέντης, Ποτάμι, ΔΗΜΑΡ, ΑΝΕΛ κ.λπ), που ήταν βραχύβια, με σκοπό ν'αποτελέσουν συμπληρώματα σε κυβερνητικά σχήματα. Ο, αριστερός υποτίθεται, ΣΥΡΙΖΑ, που το 2015 υπέγραψε το 3^ο μνημόνιο, ενώ υποσχόταν την κατάργησή τους, πλήρωσε το τίμημα στις εκλογές του 2019, αλλά με μεγάλο ποσοστό (31,53%) δημιουργώντας την αυταπάτη στην ηγεσία του ότι έτσι θα θεμελιώνει ένα δεύτερο δικομματισμό. Οι αυταπάτες διαλύθηκαν με τις δύο βουλευτικές εκλογές του 2023, που πολλοί για να τιμωρήσουν το ΣΥΡΙΖΑ ψήφισαν τη μητσοτάκεια ΝΔ.

Ευστάθεια ή αστάθεια;

Ομως ο «μονοκομματισμός» εγκυμονεί κινδύνους αστάθειας του καθεστώτος της εξάρτησης, όταν μάλιστα το κυβερνητικό κόμμα της μητσοτάκειας ΝΔ φθείρεται γρήγορα, λόγω της ακρίβειας, του «γάμου», του ενδοτισμού, τις συγκαλύψεις, της διαφθοράς, των σημαντικών στου Μαξίμου και της φτωχοποίησης ευρέων κοινωνικών στρωμάτων. Η φθορά της ΝΔ δεν διοχετεύεται στα άλλα συστημικά κόμματα, που είχαν αναλάβει πριν κυβέρνηση, δηλ. στο ΣΥΡΙΖΑ ή στο ΠΑΣΟΚ. Κι αυτό ακριβώς συνέβη με το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών. Κανένα από τα τρία αυτά κόμματα δεν πέτυχε τους στόχους του. Ούτε 33% που ήθελε ο Μητσοτάκης, ούτε ή πρώτος ή 20% ή έστω 17% που ήθελε ο Κασσελάκης, ούτε δεύτερο κόμμα που ήθελε ο Ανδρουλάκης.

Έτσι στη λογική της ξένης παρέμβασης θα αναμένονταν σημαντικές κινήσεις αλλαγής του πολιτικού σκηνικού. Αντ' αυτών παρατηρείται μια ανεξέλεγκτη κατάσταση και στα τρία κόμματα. Η προβολή από ΜΜΕ, «κύκλους» και κομματικά στελέχη για την ανάγκη δημιουργίας της «ενιαίας κεντροαριστεράς», που τώρα θα ενισχυθεί μετά τη γαλλική επιτυχία του Λαϊκού Μετώπου, φαίνεται ότι δεν είναι «γραμμή» των ξένων, αλλά πιθανόν διακαής πόθος εγχώριων επιχειρηματιών και της υπερτιμημένης «λέσχης της Κηφισιάς των 100 plus». **Πρωτεύοντα ρόλο σ' αυτό το εγχείρημα θέλει να παίξει ο αδιόρθωτος Τσίπρας !!**

Επ' ευκαιρία θυμίζουμε ότι η ίδρυση της Ενωσης Κέντρου το Σεπτέμβριο του 1961 από πολιτικούς με ετερόκλητες ιδεολογίες, από τον Τσιριμώκο της κυβέρνησης του βουνού(Π.Ε.ΕΑ)

μέχρι τον φιλοβασιλικό Γαρουφαλιά, έγινε υπό την πίεση των ΗΠΑ, με πρόεδρο τον Κένεντι, που ήθελαν να έχουν «προοδευτικότερες» πολιτικές δυνάμεις υπό τον έλεγχό τους, παραμερίζοντας τις αγγλόφιλες, συνήθως, δεξιές κυβερνήσεις που στήριζε το Παλάτι.

Στη ΝΔ το αποτέλεσμα των ευρωεκλογών ήταν ένα ακόμη φιάσκο για το Μητσοτάκη μετά απ' αυτό του 2^{ου} γύρου των αυτοδιοικητικών εκλογών. Το μικρό ποσοστό, σε συνδυασμό με την απώλεια του 1/3 της εκλογικής της δύναμης, δεν του αφήνει κανένα περιθώριο ωραιοποίησης. Οι αυταπάτες του 41%, στο οποίο ένα σημαντικό ποσοστό ήταν πρώην ψηφοφόροι του ΣΥΡΙΖΑ που ήθελαν να τον τιμωρήσουν, τροφοδότησαν την αλαζονεία απέναντι στην κοινωνία, στα άλλα κόμματα αλλά και στο εσωτερικό της ΝΔ. Πολλοί βουλευτές της ΝΔ επικρίνουν πλέον δημοσίως την πολιτική Μητσοτάκη. Για τους σημαντικούς του Μαξίμου, για τη φορολόγηση των ελεύθερων επαγγελματιών, για την απεμπόληση της ιδεολογίας της ΝΔ, για την απαξίωση των βουλευτών με την επιμονή Μητσοτάκη στα ίδια πρόσωπα ως υπουργούς, για την αντίθεση τους στην επανεκλογή της Σακελλαροπούλου, που πανηγύριζε για την ψήφιση του «γάμου». Επικρίνουν το Μητσοτάκη που λέει «μόνο μπροστά» ως ιδεολογία, όπως ο Μακρόν, που βρίσκεται πλέον σε αποδρομή.

Και δεν έφταναν οι επικρίσεις των βουλευτών.

Οι δυο πρώην πρωθυπουργοί Καραμανλής και Σαμαράς επέκριναν ευθέως την πολιτική Μητσοτάκη. Από το «γάμο», την άρνηση αντιμετώπισης της ακρίβειας με μείωση του ΦΠΑ, την αλαζονεία, την απεμπόληση της ιδεολογίας, την ενδοτική πολιτική απέναντι στην Τουρκία, την Αλβανία και τα Σκόπια και προειδοποίησαν ότι η υπογραφή συνυποσχετικού με την Τουρκία που θα περιλαμβάνει τουρκικές απαιτήσεις (βραχονησίδες, αποστρατικοποίηση νησιών, χωρικά ύδατα, κ.λπ.) θα βρει αντίθετους όλους τους Έλληνες.

Μετά από αυτά δυσκολεύουν οι πολιτικές κινήσεις του Μητσοτάκη. Το κυριότερο, στα ελληνοτουρκικά δε μπορεί πλέον να κάνει τις παραχωρήσεις που είχε κατά νου. Σε αντιστάθμισμα επιχειρεί να παραστήσει ότι ενδιαφέρεται για τα «καθημερινά προβλήματα». Οσιμη επικοινωνιακή διαχείριση. Τελικά έτσι τίθεται εν αμφιβόλω τρίτη θητεία για το Μητσοτάκη, αν οι δημοσκοπήσεις τότε, στις προσεχείς βουλευτικές εκλογές, δείξουν ότι η ΝΔ δεν θα έχει αυτοδύναμη πλειοψηφία. **Η μήπως πριν θα έχει εκλεγεί νέος αρχηγός;**

Στο ΣΥΡΙΖΑ το πρώτο ερώτημα που έχει

τεθεί από καιρό είναι τι στόχο είχαν αυτοί που προώθησαν τον Κασσελάκη στο ΣΥΡΙΖΑ. Να τον διαλύσουν και να τον μετασηματίσουν σε ένα ακόμη κεντροδεξιό αρχηγικό κόμμα; Η μήπως ποντάρανε σε «κουτσό άλογο» που θα διώξει όσους ψηφοφόρους του απέμειναν;

Ο βίος και η πολιτεία Κασσελάκη γεμάτη από αλλοπρόσαλλες πολιτικές συμπεριφορές, που χαρακτηρίζονται από εγωπάθειες, ναρκισσισμούς, φοβικά σύνδρομα και αυταρχισμό, δεν προμηνύουν ομαλές εξελίξεις στο ΣΥΡΙΖΑ. Μόνος του είχε αναλάβει την προεκλογική εκστρατεία και γι' αυτό ουδόλως προβληματίστηκε από το αρνητικό αποτέλεσμα. Αμέσως μετά τις εκλογές έφυγε για την Αμερική. Από εκεί σε αντιπερισπασμό για το αρνητικό αποτέλεσμα «ανακάλυψε» «μαύρο» χρήμα που υπονόησε ότι έπαιρνε ο ΣΥΡΙΖΑ επί Τσίπρα και κατηγορήσε τον Τσίπρα ως υπονομευτή, ο οποίος, σημειωτέον, διάλεξε την Τουρκία και ένα ιδιωτικό πανεπιστήμιο για να απαντήσει. Σιγά που θα κλώσει ο Κασσελάκης με τους 87, την Κεντρική Επιτροπή, το κλείσιμο της «Αυγής». Αν και στην πράξη ο, πάλαι ποτέ, δήθεν αριστερός ΣΥΡΙΖΑ των μνημονίων έχει εκπνεύσει προ πολλού. **Τώρα καλά ξεμπερδέματα.**

Στο ΠΑΣΟΚ πριν καν να βγουν τα τελικά αποτελέσματα, που εν πάση περιπτώσει ήταν λιγότερα άσχημα από του ΣΥΡΙΖΑ και της ΝΔ, σαν έτοιμοι από καιρό αρκετοί θέσανε θέμα

ηγεσίας. Από κοντά και ο δήμαρχος Αθηναίων που θέλει να παραμείνει και στο Δήμο αλλά να εκλεγεί και αρχηγός. Στόχος του είναι «να κερδίσουμε στις επόμενες εθνικές εκλογές»(!!!). Η πληθώρα των υποψηφίων αρχηγών, που ο αριθμός τους μπορεί να αυξηθεί και με την αλήστου μνήμης Άννα Διαμαντοπούλου, ναι αυτή που πρότεινε ο Μητσοτάκης για γ.γ του ΟΟΣΑ, («*Η ανακοίνωση από τον πρωθυπουργό Κυριάκο Μητσοτάκη, της υποψηφιότητάς μου για τη θέση της Γενικής Γραμματέως του ΟΟΣΑ είναι μεγάλη τιμή για μένα και, ταυτόχρονα, μεγάλη ευθύνη*»), **δείχνει τις μωροφιλοδοξίες και την έλλειψη σοβαρότητας που επικρατούν.** Τι θα γίνει μετά την εκλογή αρχηγού; Μήπως «πατσές και ποδαράκια», κατά τη λαλιώτεια ρήση;

Για τα άλλα κόμματα σε σχέση με τις ευρωεκλογές έχουμε αναφερθεί στην ανακοίνωση της 10-5-2024 (στη σελίδα 8 αυτού του φύλλου).

Η κρατούσα ρευστή πολιτική κατάσταση εγκυμονεί εξελίξεις θετικές και αρνητικές. Ευχόμαστε, τουλάχιστον να αποφύγουμε τη μειοδοσία στα Εθνικά θέματα. Ευελπιστούμε, ακόμη, ότι μπορεί ν'ανοίξει επί τέλους ένας δρόμος για Ελληνικές ηγεσίες που θα προασπίζουν την πατρίδα, την κοινωνία και θα υπηρετούν τα συμφέροντα της χώρας.

Μια άλλη, βραχεία επιτομή των απροσδόκητων επιπτώσεων και παρενεργειών των ευρωεκλογών όχι, κατ' ανάγκην, σύμφωνα με την «πολιτική ορθότητα»...

Εν αρχή πρέπει να επισημανθεί ότι για πρώτη φορά, από το 1980, την αποφράδα χρονολογία εισόδου της χώρας μας στην, τότε, ΕΟΚ, οι ευρωεκλογές, δηλ. το αποτέλεσμά της και τα παρεπόμενά του, υπήρξαν τόσο απρόσμενα καθοριστικά για γενικότερες εξελίξεις, που δεν εκδηλώθηκαν ακόμη πλήρως.

Κατά πρώτον, για πρώτη φορά υπήρξε γενικά αποδοκιμασία, πέραν της τερατώδους αποχής (που για μας, **καταρχήν**, είναι κατακριτέα), του προηγούμενου των ευρωεκλογών πολιτικού συστήματος της χώρας. Και είναι αλήθεια ότι ολόκληρη η Ε.Ε. υπέστη μέγα πλήγμα στην όλη συγκρότησή της ως μέρους της απάνθρωπης Παγκοσμιοποίησης-Νέας Τάξης που επιδιώκεται, ειδικότερα όμως για την Ελλάδα (και πιθανόν για τη Γαλλία) και οι επιπτώσεις του αποτελέσματος αυτού προοιωνίζονται πολύ σοβαρότερες εξελίξεις, δυνητικά ευνοϊκές για την ελληνική κοινωνία και την Ελλάδα ως χώρα αυθύπαρκτη...

Ως προς τα κόμματα, γενικά.

Στο βαθμό (πολύ χαμηλό μέχρι σήμερα) που

διαδραματίζουν σημαίνοντα ρόλο στην πορεία της Ελληνικής κοινωνίας, **τα κόμματα**, όπως αυτοπροσδιορίζονται με την ιδεολογία τους και τα **λεγόμενα** προγράμματά τους, παίζουν σοβαρό ρόλο στην λειτουργία της κοινωνίας και (πρέπει να) καθορίζουν σε μεγάλο βαθμό τις εξελίξεις σ' αυτήν. Ετσι και τα αποτελέσματα των ευρωεκλογών αυτών οδηγούν, αθέλητα και αναγκαστικά ίσως, απροσδόκητα προς αυτήν την κατεύθυνση τώρα, για λόγους που αναλύονται κατά το δυνατόν, σε άλλο κείμενο, αυτού του φύλλου της «Ε».

Πρώτη επισημάνση: Μέχρι τώρα το Σύστημα (και) στη χώρα μας χρησιμοποιούσε τους όρους Ακροδεξιά και Ακροαριστερά όπως το βόλευε, δηλ. απολύτως αρνητικά, όπως και τους όρους εθνοκεντρικά ως εθνικιστικά, δηλ. ως φασιστικά, ναζιστικά ή σταλινικά! Τώρα πώς θα αντιμετωπίζονται τα δεξιότερα της λεγόμενης συντηρητικής Ν.Δ., και αριστερότερα (!) του ΣΥΡΙΖΑ (ΚΚΕ και άλλα μικρότερα κόμματα) που σχεδόν όλα αποτελούν τους νικητές των ευρωεκλογών; Και τα ενδιάμεσα, Ν.Δ., ΠΑΣΟΚ,

(συνέχεια από τη σελ. 3)

Μια άλλη, βραχεία επιτομή των απροσδόκητων επιπτώσεων και παρενεργειών των ευρωεκλογών

ΣΥΡΙΖΑ, Πλεύση Ελευθερίας και λοιπά πώς και ονομάζονταν «δημοκρατικό τόξο»; Λειτουργούν πράγματι δημοκρατικά; Ή μήπως απλώς είναι **κοσμοπολίτικα**, δηλ. σχήματα της καταστροφικής Νέας Τάξης, της απάνθρωπης Παγκοσμιοποίησης;

Και δεύτερη διαπίστωση: Τα κόμματα, ιδιαίτερα αυτά που διαθέτουν (ή νομίζουν) το γνώρισμα της κυβερνησιμότητας δείχνουν να μην έχουν αντιληφθεί ότι οι καιροί άλλαξαν και μάλλον είναι δύσκολο πλέον να διακρίνουν «**τη σωστή πλευρά της ιστορίας**», αν υπάρχει κάτι τέτοιο. Και έτσι απλώς προσπαθούν να «πλασαριστούν», όπως έχουν συνηθίσει, ως «υπάκουοι στους ξένους», σ' αυτούς που νομίζουν πως θα εξασφαλίσουν την... παγκόσμια πρωτοκαθεδρία. Και διαγκωνίζονται γι' αυτό, αδιαφορώντας για τα συμφέροντα της δικής τους κοινωνίας, της δικής τους πατρίδας, αποκάλυπτα... και τυφλά!

Ειδικότερα για τις αντιδράσεις των κομμάτων στις Ευρωεκλογές.

Στα κόμματα που είχαν εκλογικά αποτελέσματα θετικά (Βελόπουλος, Νίκη, Λατινοπούλου, ΚΚΕ), όπως είναι φυσικό, δεν εμφανίζονται εσωτερικά προβλήματα και το μόνο πρόβλημα που θα φανεί να υπάρχει είναι το πώς η ευνοϊκή τάση θα συνεχισθεί (κάτι εξαιρετικά αμφίβολο) ή, έστω, θα σταθεροποιηθεί.

Αντίθετα, εκεί που υπήρξε, μεγάλο ή μικρότερο, πλήγμα, όπως είναι άμεσα επόμενο, εμφανίζεται μεγάλη ανησυχία και, προφανώς, επικίνδυνη εσωστρέφεια. Εδώ όμως παρουσιάζεται κάτι το παράξενο. Οπου συνέβη πτώση, έως και πανωλεθρία (Μητσοτάκης), εμφανίζεται μια (επίπλαστη, βέβαια) έλλειψη ανησυχίας και επομένως μη δυνατότητα ανάκαμψης(...), ενώ εκεί που η ζημιά ήταν ουσιαστικά μικρή έως και (φαινομενικά) μικρή αύξηση (ΠΑΣΟΚ-Ανδρουλάκης) δημιουργήθηκε σχεδόν αναστάτωση! Ενδιάμεση η εικόνα του ΣΥΡΙΖΑ-Κασσελάκης, όπου όμως ο κίνδυνος ακόμη και διάλυσης εμφανίζεται μεγάλος, εξαιτίας του νυν και τέως προέδρων τους...

Στην Ν.Δ. του Μητσοτάκη ο πάταγος της πτώσης ένα χρόνο μόλις μετά τον «θρίαμβο» του 2023(!) ήταν εκκωφαντικός. Και μάλιστα έφτασε να χάσει το 1/3 της εκλογικής τους δύναμης, κατά σύμπτωση(;) ανάλογο ποσοστό στους βουλευτές τους κατά την ψήφιση του, προκλητικού, «γάμου»! Είπαν ότι έλαβαν το μήνυμα «να συνεχίσουν πιο έντονα και αποτελεσματικά τις μεταρρυθμίσεις»!! **Μωραίνει Κύριος ον βούλεται απολέσαι.**

Και ήδη εκφράστηκε, για πρώτη φορά, η αντίδραση και μάλιστα έντονη και αποκάλυπτα στην

πρώτη μετά τις ευρωεκλογές σύνοδο της Κεντρικής Επιτροπής ως **πρώτο βήμα της αμφισβήτησης**. Και το επόμενο, ακόμη πιο βροντερό με τις ομιλίες, πολιτικές πλήρεις πλατφόρμες από τους δύο πρώην Πρωθυπουργούς, που πλέον συμπλέουν σχεδόν ολοκληρωτικά! **Αναμένεται, πιθανόν και σύντομα, το επόμενο βήμα** οπότε... θα προλάβει άραγε ο Κυρ. Μητσοτάκης (και οι απίθανοι κηπουροί του) να αποχωρήσει ευφώνως (π.χ. σε μια, έστω μικρή, θέση στο ιερατείο της Ε.Ε. ή θα έχουμε... δράματα; Ο καιρός, που φθάνει, θα δείξει. **Ελπίζουμε μόνο να μην έχει προλάβει να πληρώσει τα γραμμάτια σ' αυτούς που τον προώθησαν με ένα «κατόρθωμα» ανάλογο της Κυπριακής τραγωδίας ή του αίσχους των «Πρεσπών»...**

Τα ίδια περίπου, τηρουμένων των αναλογιών, μια που δεν κατέχει δημόσια θέση, **ισχύουν και στον ΣΥΡΙΖΑ** και σία του απίθανου Κασσελάκη. Καμώνονται ότι δεν συμβαίνει τίποτα σοβαρό και μάλιστα η περαιτέρω ήττα και αποδυνάμωσή του σημαίνει μια καλή αρχή για την Μεγάλη Ανατροπή!! Και είναι, πράγματι, θλιβερό το θέαμα (και ακρόαμα) των εναπομεινάντων στενών ακολούθων του (π.χ. του Πέτρου Παππά ή του ...κ. Αποστολάκη (!). Ο κ. Φαραντούρης πρόλαβε να αποδράσει στην ευρωβουλή...) να επιχειρούν να δικαιολογήσουν ή να «ερμηνεύσουν» τις αλλ' αντ' άλλων ατάκες του «αρχηγού» τους. Οι αντιδράσεις, αμφισβητήσεις είναι συνεχείς, αυτό όμως, δυστυχώς γι' αυτούς, θα σέρνεται για αρκετό καιρό με άγνωστη έξοδο από το συνεχώς επιδεινούμενο αδιέξοδο, και απλώς θα αναμένουν μήπως ευοδωθούν οι άοκνες προσπάθειες εξωθεσμικών κύκλων και ολόκληρου σχεδόν του μιντιακού κόσμου να επιτύχουν κάποιο εγχείρημα συνεννοήσεων συγκολλήσεων, μετά ή άνευ του πελαγωμένου Αλ. Τσίπρα. Θα τους ευχόμαστε «καλή επιτυχία», αλλά δε θα μας πιστεύουν...

Ελαφρώς διαφορετικά, περισσότερο «θεσμικά» συμβαίνουν στον «άδικο» και πιθανόν «αχρείαστο» πόλεμο εντός του ΠΑΣΟΚ, που κινδυνεύει να εξελιχθεί σε διασυρμό. Λειτουργούν ως έτοιμοι από καιρό και ήσαν έτοιμοι να αμφισβητήσουν τον πρόεδρό τους, ανεξάρτητα από το ποιο θα ήταν το εκλογικό αποτέλεσμα, που τελικά δεν ήταν και αρνητικό! **Κακό χωριό τα λίγα σπίτια**, ιδιαίτερα αν πιστεύουν πως είναι τουλάχιστον κωμόπολη με προοπτική πρωτεύουσας... Εδώ η αντίδραση της ηγεσίας ήταν απροσδόκητα ήπια και, πάλι, «θεσμική». Χωρίς πολλές κουβέντες ορίστηκαν εκλογές αρχηγού τον Οκτώβριο (εν τω μεταξύ όμως πώς θα πορεύονται;) και ακολούθησε βροχή υποψηφιοτήτων και οργασμός(!) άσχετων στην πραγματικότητα, για επικράτηση των εκλεκτών →

απίθανων προξενιτών, συναντήσεων, γευμάτων κ.λπ. Και δεν είναι απίθανο, να ισχύσει και εδώ το **«ανύπαντρος προξενιτής για πάρτι του δουλεύει»**.

Κάτι τέτοιο που πιθανόν ισχύει και για τον θεωρούμενο αντιπρόεδρο της Λέσχης της Κηφισιάς (παράρτημα της πάλαι ποτέ λέσχης Μπίλντεμπεργκ και τώρα του ... Νταβός, που θέλουν να «κυβερνήσουν» τον κόσμο!) Πέτρο Ευθυμίου (παρέμενε, μέχρι τώρα, στο ΠΑΣΟΚ;), που έφτασε να θεωρήσει τον κ. Ανδρουλάκη πολιτικό νάνο. Ωραία ατμόσφαιρα...

Παραδόξως ο κ. Ανδρουλάκης παραμένει ατάραχος (οι σχετικές δημοσκοπήσεις τον θεωρούν

βέβαιο νικητή) και πιθανόν δικαίως, όμως το διάστημα μέχρι τις αρχαιρεσίες είναι πολιτικά μεγάλο...

Το, όπως περιγράφεται, πολιτικό σκηνικό στη χώρα μας δεν χαρακτηρίζεται από σοβαρότητα, δυστυχώς, και παρά το ότι λόγω των μεγάλων προβλημάτων και στις 2 πλευρές του Ατλαντικού θα υπήρχε ευκαιρία για μια Ελληνική έξοδο από την κρίση και μια ελπιδοφόρα πορεία για την Ελλάδα, για την ώρα οι ελπίδες δεν φαίνονται, άμεσα τουλάχιστον, ...ελπιδοφόρες! Εν τω μεταξύ το πολιτικό προσωπικό της κυβερνησιμότητας προχωρά μετέωρο στον αέρα χωρίς, ουσιαστικά, νομιμοποιημένες ηγεσίες. Δύστυχη Χώρα!

Η απόλυτη υποκρισία των πατρώνων και μεγάλων «εταίρων» μας και στο ζήτημα της Δικαιοσύνης.

Σχεδόν κάθε χρόνο εγκρίνονται «ψηφίσματα» κατά της Ελληνικής απονομής Δικαιοσύνης, με συνενοχή μάλιστα και των δικών μας, αντιπολιτευόμενων συνήθως, εκπροσώπων, και ουδείς αναφέρεται στην κατ'εξοχήν ξένη υπαιτιότητα των δικαϊκών εθνικών «παραπτώματων».

Εννοείται ότι τέτοιου είδους (ή και ανάλογου και σε άλλα πεδία) «επιρροές» εμφανίζονται και σε άλλες «μικρές» χώρες που συνδέονται στενότερα ή και ελαφρύτερα με τους εκάστοτε «μεγάλους». Όμως σε χώρες «προτεκτοράτα», όπως, και κυρίως στην **Ελλάδα**, που επιπρόσθετα χρησιμοποιείται και ως πειραματόζωο για κάθε είδους κατάχρηση «εποπτείας», μέτρων και πολιτικών καταστροφικών για τους Έλληνες, η κατάσταση είναι, πλέον, αφόρητη τόσο που οδηγεί σε έκρηξη.

Ετσι: **Η Ελληνική Δικαιοσύνη επιχειρήσε να διαλευκάνει το σκάνδαλο της Γερμανικής Ζίμενς στην Ελλάδα**, όπου είχε απλωθεί με δωροδοκίες δακτυλοδεικτούμενες και με ομολογίες αυτών που είχαν εμπλακεί, εκατοντάδων εκατομμυρίων σε βάρος του Δημοσίου. Θυμίζουμε ότι ήδη το 1990, επί οικουμενικής κυβέρνησης του Ζολώτα «δώρισε» 6 δισεκατομμύρια δραχμές στους 3 εταίρους της Κυβέρνησης, Ν.Δ, ΠΑΣΟΚ και Συνασπισμό (ΚΚΕ+ΚΚΕ εσωτ.) η Ζίμενς συνεργαζόμενη με την εταιρία του Κόκκαλη («του Εθνικού προμηθευτή») και συνέχισε την αμαρτωλή δραστηριότητα μέχρι και σήμερα. Είχε επιχειρήσει το θεάρεστο έργο της και στις ΗΠΑ, όπου πρωτοδιώχτηκε και δικάστηκε με βαρύτατη αποζημίωση. Τότε αναγκάστηκε να κινηθεί και η Ελληνική Δικαιοσύνη, δικάστηκε πρωτόδικα, έγινε συμβιβασμός αποζημίωσης που δεν κατεβλήθη, εκτός από 100 υποτροφίες Ελλήνων φοιτητών σε γερμανικά πανεπιστήμια(...). Η δικαστική περιπέτεια συνεχίστηκε μέχρι σήμερα και τελικά λόγω παραγραφής (!) «αθωώθηκαν» **όλοι** και τώρα θα επιστραφούν τα πρόστιμα και οι κατασχέσεις και θα επιστρέψουν (!) στην Ελλάδα ο Χριστοφοράκος (φίλος της φαμίλιας),

καταδικασμένος ερήμην, από τη Γερμανία και ο Καραβέλας που εδραπέτευσε στην Νότια Αμερική επί Υπουργείας Εξωτερικών της κ. Ντόρας. Γερμανικός θρίαμβος...

Ο πρώην πρωθυπουργός Α. Σαμαράς είχε δηλώσει ότι θα προχωρήσει σε μια μόνον Ανακριτική Επιτροπή της Βουλής, για τις συνθήκες που οδήγησαν στο Μνημόνιο. Δεν το «προχώρησε». Εν τω μεταξύ όμως επιχειρήθηκε δικαστική δίωξη του περιώνυμου Γεωργίου, προέδρου της Στατιστικής Υπηρεσίας, ο οποίος, μόνος του είχε δηλώσει ότι το έλλειμμα της Ελλάδας δεν ήταν 9-10%, αλλά 15%, με αποτέλεσμα να μας επιβληθεί το πρώτο Μνημόνιο, παρανόμως και με ομολογημένα λανθασμένο αλγόριθμο(!). Επιχειρήθηκε δίωξη του κ. Γεωργίου, αλλά η Ε.Ε., δηλ. η Γερμανία, **το απαγορεύει** και ο αντουργός παραμένει ελεύθερος... Νέος γερμανικός θρίαμβος.

Ο ΟΗΕ έχει θεσπίσει Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο για εγκλήματα κατά της Ανθρωπότητας με παράνομες πολιτικές επεμβάσεις κατά ξένων χωρών, το οποίο δεν έχουν αναγνωρίσει οι ΗΠΑ (όπως, φυσικά, και η Τουρκία...). Επιχείρησαν να υποχρεώσουν και άλλες χώρες να μην το αναγνωρίσουν ή, τουλάχιστον, με διμερείς συμφωνίες να μην είναι δυνατόν να συλληφθούν Αμερικανοί πολίτες που θα κατηγορούνταν σε αυτό το δικαστήριο. Δεν είναι γνωστό αν αυτό το επέτυχαν και με ποια, ακριβώς, κράτη. Σημειωτέον ότι ακόμα και τώρα φοβάται να μην εμπλακεί σε αυτό ο πρώην Πρωθυπουργός της Βρετανίας Τόνι Μπλερ(...) για την επιχείρηση κατά του Ιράκ, ενώ είναι ήδη κατηγορούμενοι ο Πούτιν και ο Νετανιάχου του Ισραήλ...

Αρκούν τα τρία αυτά παραδείγματα για να φανεί πώς οι λεγόμενοι μεγάλοι αντιμετωπίζουν την Δικαιοσύνη του Διεθνούς Δικαίου, αλλά και του Δικαίου γενικότερα και πόσο ειλικρινείς (!) είναι όταν κατηγορούν άλλες χώρες για... ελλιπή απονομή Δικαιοσύνης...

(συνέχεια από τη σελ. 1)

Η κοινωνικοπολιτική κρίση στις ΗΠΑ και Ευρώπη...

εσπευσμένες Γαλλικές εθνικές εκλογές στόχο είχαν να αποτρέψουν την αποπομπή του Μακρόν, που σχεδόν δεν ξέρει τι του γίνεται μετά την μετατροπή του σε σημαioφόρο της σταυροφορίας κατά της Ρωσίας!

Οι λαοί της Ευρώπης εξεγείρονται μπροστά στα σχέδια των ταγών της αμερικανοευρωπαϊκής παγκοσμιοποιητικής φιλοδοξίας των ελίτ τους και στην επίθεση αυτών κατά των ιδίων των λαών τους. Κάτι που άρχισε ήδη να γίνεται αναγκαίο σε όλες τις χώρες, ακόμη και στην Ελλάδα!

Δεν μπορούμε να προβλέψουμε τι θα γίνει άμεσα στην Ε.Ε. και πώς θα διαμορφωθούν τα ηγετικά μπλοκ, ποιοι θα «εκλεγούν» ως επικεφαλής των διάφορων θεσμών της, όπου προσπαθεί να παίζει σημαίνοντα ρόλο και ο «ημέτερος» ηγέτης, μια που το πολιτικό μέλλον μόνο ευοίωνο δεν είναι και μάλιστα χωρίς χρονοτριβή. Ούτε πώς θα κυβερνηθεί η Γαλλία, μια που δεν επιτρέπεται να γίνουν για ένα ολόκληρο χρόνο επαναληπτικές εθνικές εκλογές. **Και ο κίνδυνος με το όνομα Μελανσόν είναι μεγάλος για τις Γαλλικές ελίτ, την ώρα μάλιστα που θεώρησαν πως γλύτωσαν από την επέλαση της Λεπέν...**

Ολόκληρη η λεγόμενη Δύση, κυρίως στα δύο κεντρικά μέλη της (ΗΠΑ, Ε.Ε.), κυριαρχεί η αμηχανία ως προάγγελος απειλητικού χάους. **Και αυτά, ενώ το έως τώρα αντίπαλο δέος, έστω και όχι εντελώς συντεταγμένο, η λεγόμενη Ανατολή με βαθμιαία αναβαθμιζόμενη ηγέτιδα την Κίνα, συνεπικουρούμενη από τη Ρωσία (που ανόητα η «Δύση» την αποδιώκει...) και τις λοιπές μεγάλες και μικρές δυνάμεις ανατέλλουν και επεκτείνονται.** Με επίκεντρο τον «οργανισμό της Σαγκάης» η Κίνα κτίζει προσεκτικά και επίμονα την δική της πορεία. Ομως, ενώ φαίνεται ως νομοτελειακή, δεν θα είναι εύκολη ούτε και απολύτως βέβαιη για πολλούς λόγους που θα αναλυθούν, κατά το δυνατόν, προσεχώς. Και ήδη, παρά την αυξανόμενη τάση της «Δύσης» προς αποδυνάμωση και παρακμή με έκδηλα τα συμπτώματα εσωτερικής παραλυσίας, έκδηλα είναι και τα κάποια σημάδια αντίδρασης σ' αυτήν την θεωρούμενη αναπόφευκτη πορεία της...

Πώς επηρεάζεται και πώς αντιδρά, αν αντιδρά, η Ελλάδα.

Το σημερινό, και διαχρονικό, αλλά με κάποιες μικρές εξαιρέσεις, κατεστημένο είναι ως γνωστό, προσηλωμένο στη Δύση, εξαρτώμενο έως υποδουλωμένο σ' αυτήν (ΗΠΑ, Ε.Ε.), με τη μορφή μάλιστα, εκούσια(!), προτεκτοράτου και τοπίου πειραμάτων απανθρωπισμού. Θεωρεί, σε όλους τους σχηματισμούς κυβερνησιμότητας, αυτάρεσκα ότι ευρίσκεται στη «**σωστή πλευρά της ιστορίας**» και αδιαφορεί παντελώς για την τύχη της Ελλάδας, των Ελλήνων, του Ελληνισμού, και μάλιστα, συνήθως πρωταγωνιστεί σε κάθε επιχείρηση επιθετική κατά της κοινωνίας μας και της χώρας μας, **μοναδικό παγκόσμιο φαινόμενο.** Το πόσο σοβαρά μας αντιμετωπίζουν φαίνεται πώς αντέδρασαν στην Ε.Ε. στην υποψηφιότητα για αντιπροεδρία της Ευρωβουλής τον κ. Μειμαράκη, που εθεωρείτο δεδομένη η εκλογή του, και πώς αντέδρασαν στο ιερατείο της Ε.Ε. όταν τέθηκε το θέμα του εκλεγμένου ευρωβουλευτή Μπελέρη: Μα αυτό είναι ζήτημα διαφθοράς!! Και με ποιον τρόπο μας προστατεύουν από την προκλητική στάση των Σκοπίων και του Ράμα της Αλβανίας και στις συνεχιζόμενες Τουρκικές προκλήσεις. Ο «ευήκοος» στους ξένους Κυρ. Μητσοτάκης χαριεντίζεται με συνεχείς συναντήσεις με τον εχθρό Ερντογάν αποδεικνύοντας ότι **ο Πρωθυπουργός μας συμπληρώνει επάξια την χορεία των Τσίπρα, Γιωργάκη, Σημίτη και πατέρα της φαμίλιας. Ως, τώρα, και αυτός εθνικός κίνδυνος για τη χώρα.**

Ομως υπάρχουν, ήδη πολλαπλασιάζονται, αντιστάσεις, ατομικές, συλλογικές, ακόμη και κομματικές (όχι όμως για όλες τις μορφές της υποδούλωσης) σε όλα τα πεδία του δημόσιου και του ιδιωτικού βίου. Το έδειξαν άλλωστε τα αποτελέσματα των τελευταίων, ανατρεπτικών σχεδόν, ευρωεκλογών, που προμηνύουν ευοίωνες εξελίξεις...

Ευτυχώς οι εθελόδουλοι, ευήκοοι των ξένων, τα διάφορα διαλυτικά στοιχεία εύκολα πλέον διακρίνονται και δεν θα αργήσει να εκδηλώνεται ακόμα και σε όλους τους κομματικούς σχηματισμούς, με ό,τι αυτό συνεπάγεται!

Για να μην ξεχνιόμαστε παρακαλώ

Παλαιότερα είχαμε προβεί σε πολλές αναφορές στην «σύζυγο» (αγνοούμε τον τύπο νομιμοποίησης του τίτλου ή και αν υπήρξε κάτι τέτοιο) του πρώην πρωθυπουργού Αλ. Τσίπρα, την κ^α Περιστέρα (Μπέτυ) και ιδιαίτερα στη σημασία της επετείου της 5^{ης} Ιουλίου (2015).

Είχε δηλώσει αργότερα η εν λόγω κυρία ότι

κάθε 5^η Ιουλίου καταλαμβάνεται από «νεύρα, οργή και δάκρυα, διότι οι ευρωπαίοι δεν ετίμησαν την απόφαση του Δημοψηφίσματος»(...!), ενώ θα έπρεπε, κατά την ημετέρα εκτίμηση, να πανηγυρίζει για το παγκόσμιο ρεκόρ που επέτυχε ο ΣΥΡΙΖΑ και σία να μετατρέψουν **το ΟΧΙ** σε πλήρες **ΝΑΙ**, τα αποτελέσματα του οποίου θα μας κατατράχουν επί πολλές γενεές.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΣ ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ

Οι εκλογές είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την ύπαρξη μιας δημοκρατίας, συνεπώς κανένα επιχείρημα δεν δικαιολογεί την αποχή από αυτές. Μέσω των εκλογών επιλέγουμε αυτούς που πιστεύουμε ότι εκπροσωπούν καλύτερα το κοινωνικό σύνολο και θα εργάζονται για το κοινό καλό και όχι μόνο για τα συμφέροντα μιας μικρής μερίδας της κοινωνίας.

Αυτό όμως δεν σημαίνει ότι καθόλη την διάρκεια της θητείας μιας κυβέρνησης ο λαός πρέπει να παραμένει απαθής και να αποδέχεται στωικά κάθε νόμο και πολιτική που βλάπτει τα εθνικά και κοινωνικά συμφέροντα.

Χρειάζεται δράση και διαμαρτυρία από το κοινωνικό σύνολο οργανωμένες από κοινωνικούς

φορείς και όχι από κομματικά όργανα που εξυπηρετούν προσωπικά και όχι κοινωνικά συμφέροντα. **Ακομμάτιστος συνδικαλισμός που θα νοιάζεται πραγματικά για τα εργασιακά συμφέροντα, ακομμάτιστη τοπική αυτοδιοίκηση που θα νοιάζεται ειλικρινά για τα συμφέροντα του τόπου της και διαδηλώσεις για κάθε κοινωνικό πρόβλημα οργανωμένες από την κοινωνία για την κοινωνία.**

Όλοι οι πολίτες να μην τρέφουν υλιστικές αυταπάτες και να ξέρουν ότι, αν το σύνολο της κοινωνίας δεν έχει ανθρώπινες αξίες, τότε έχουν να χάσουν πολύ περισσότερα από τις αλυσίδες τους!

Καμιά κοινωνία που δεν έχει προτεραιότητα τον άνθρωπο δεν μπορεί να αποκαλείται δημοκρατία.

Ινστιτούτο (!) Τσίπρα

Μετά από πολύμηνο... αγώνα εις αναζήτησιν χορηγών(...) και κατάλληλον ονομασίαν (ίδρυμα ή ινστιτούτο ή έτερόν τι) τελικώς ανακοινώθηκε και εγκαινιάστηκε (μετά μεγάλου πλήθους, που ενθύμιζε μάζωξη σε κηδεία δημοφίλους ηθοποιού) **ινστιτούτο αγνώστου σκοπού και αδιευκρίνιστου ενασχολήσεως**, εκτός, φυσικά, της διαφήμισης επανόδου του ιδρυτού του στην ενεργό πολιτική δράση!

Στην αρχή ακούγαμε για «ίδρυμα Τσίπρα». Όμως φαίνεται ότι υπερίσχυσε η ιδέα ότι το όνομα αυτό «μυρίζει» θενέοτα και προϋποθέτει μεγάλη δωρεά για τη συντήρησή του και τον, φαινόμενο έστω, σκοπό του, συνήθως κοινωφελή, και ως εκ τούτου επελέγη το «ινστιτούτο», λέξη που σημαίνει **«ίδρυμα επιστημονικό, τεχνικό ή εκπαιδευτικό ανωτέρου επιπέδου»**.

Τώρα, βέβαια, ανακύπτει ένα ουσιαστικής σημασίας ερώτημα: τι σχέση διαθέτει ο κ. Τσίπρας με επιστήμη, τεχνική ή εκπαιδευτική και μάλιστα ανωτέρου επιπέδου(!); Και, δυστυχώς, υπάρχουν «κακές γλώσσες» που θα υπενθυμίζουν κακεντρεχώς

τα γνωστά «Η Λέσβος, η Μυτιλήνη, η Χίος και τα άλλα νησιά» ή «έκανε στροφή 360 μοιρών» ή «δεν ήξερα ότι υπάρχουν θαλάσσια σύνορα»(!), για να αφήσουμε πια το «δημοψήφισμα», το «Μάτι» ή «το νόμο με ένα άρθρο», «το έπος των Πρεσπών»...

Είναι, φυσικά, συγγνωστή η επιθυμία, παντός ανθρώπου, να διακρίνεται, να θαυμάζεται ή, έστω, να ασκεί εξουσία όποιου είδους και βαθμού, όμως υπάρχει πάντοτε ένα όριο, πέραν του οποίου ελλοχεύει ο κίνδυνος της γελοιότητας...

Το όριο αυτό ο κ. Α. Τσίπρας μάλλον το υπερέβη και μάλιστα με ...άριστα! Σκέφτηκε ότι θα δικαιολογηθεί πλήρως ο τίτλος «ινστιτούτο», αν εξασφάλιζε ένα «διδασκτορικό», έστω και «επίτιμο». Και το εξασφάλισε από την Τουρκία!!

Αναυδοι έμειναν οι Έλληνες πολίτες με την απονομή του τίτλου «επίτιμου διδάκτορος» από μέγα ιδιωτικό πανεπιστημιακό «ίδρυμα»(!), αυτό του δισεκατομμυριούχου Τούρκου, κ. Κοτς, που δραστηριοποιείται παγκόσμια, ακόμα και στην Ελλάδα!

Και εις κατώτερα!

Σκυλιά στις λαϊκές αμμουδιές ...

Τα τελευταία χρόνια μεγάλη πέραση απόκτησαν οι φιλοζωικές οργανώσεις που «αγωνίζονται» για τα «δικαιώματα» και την προστασία των ζώων, κάτι που κατ'αρχήν είναι, φυσικά, ορθό. Όμως όπου υπάρχουν δικαιώματα υπάρχουν και ανάλογες υποχρεώσεις, τις οποίες οι «δικαιωματιστές» (το καινούργιο φρούτο...) συστηματικά λησμονούν... **Εσχάτως κυκλοφόρησαν εγκύκλιοι με οδηγίες για την παρουσία σκυλιών στις διάφορες πλαζ!**

Σύμφωνα με αυτές επιτρέπεται η παρουσία σκύλων, οικόσιτων προφανώς, με τα απαραίτητα έγγραφα υγιεινής και λουριά, στην άμμο και μέσα στη

θάλασσα. Κατανοητό, ίσως. **Όμως η παρουσία σκύλων δεν επιτρέπεται στις οργανωμένες παραλίες**, δηλαδή εκεί που απαιτείται εισιτήριο και υπάρχουν ανέσεις για τους λουόμενους και μη. Ακατανόητο! Χαρακτηριστικό όμως (και αχαακτήριο) για τις απροκάλυπτες νοοτροπίες των κρατούντων! Στις μη οργανωμένες, όσες υπάρχουν ακόμη, λαϊκές αμμουδιές φαίνεται ότι τα ζώα δεν αποτελούν πρόβλημα στην άμμο και την θάλασσα. Αντίθετα στις αριστοκρατικές προστατεύεται η υγεία και η ...αισθητική των ευνοημένων από την «τύχη». **Ευρισκόμαστε υπό «κυβερνήσεις» που πιστεύουν ότι «οι ανισότητες είναι φυσικός νόμος». Ναι;**

Τα ευρωπερήφανα (europride) φρικιά παρευλάνουν

Στις 29 Ιουνίου έλαβε χώρα η πρόσφατα καθιερωθείσα παρέλαση «υπερηφάνειας»(!), αυτή τη φορά στη Θεσσαλονίκη, των με επιλογή των (ως διακηρύττουν) ομοφυλόφιλων, στην πλέον παράδοξον (...) μορφήν εκδοχής των, ως «φρικιά», κατά την λαϊκήν έκφρασιν. Πανηγυρίζοντας έτσι, την τυπικήν καθιέρωσιν και «καταξιώσιν τους» και, επιτέλους, τον θρίαμβον του «δικαιωτισμού», εις βάρος, φυσικά των υποχρεώσεών τους προς τα δικαιώματα των άλλων!!

Το τι βλέπουν τα μάτια των άτυχων διερχόμενων, των ακροατών ή θεατών της πανδαισίας της προκλητικής χυδαιότητας δεν περιγράφεται. Εννοείται ότι, ευτυχώς ή και δυστυχώς (...), τελικά μόνο εις βάρος των λειτουργούν και εναντίον αυτών που (καλώς, ενδεχομένως) ισχυρίζονται ότι πρέπει να αίρονται, κατά το δυνατόν, οι τυχόν «αδικίες» μειονοτικών ομάδων, που δεν επέλεξαν οι ίδιοι να κατατάσσονται σε αυτές...

Ευτυχώς, ελάχιστοι των προβεβλημένων πρωτεργατών της θέσπισης κανόνων (!) και «δικαιωμάτων» για τις ως άνω περιπτώσεις έκριναν ότι «πρέπει» να πρωτοπορήσουν, όπως οι (;) κ.κ.

Τσουνης (ολιγότερον εύσωμος πλέον, πρέσβης των ΗΠΑ ενταύθα, ο γνωστός, όχι για τις τυχόν οικονομολογικές του ικανότητες, κ. Πατέλης και ο ελληνοεβραϊός Αμερικανός κ. Μπουρλά. Ακόμη ευτυχέστερα, απουσίαζε και η παρεπιδημούσα εις το Προεδρικό Μέγαρο κ. Κατερίνα, μάλλον πικραμένη που φημολογείται ότι δεν πρόκειται να συνεχίσει τα καθήκοντα τής Προέδρου της Ελληνικής Δημοκρατίας και λόγω της συμμετοχής της στα επινίκια του ομοφυλοφιλικού θριάμβου.

Με το σύνθημά τους: «η Ελλάδα να πεθάνει / να ζήσουμε εμείς / στο διάολο η οικογένεια / στο διάολο και η πατρίδα» !!!

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ 10/6/2024

Οι ευρωεκλογές της 9ης Ιουνίου 2024

Το εκλογικό αποτέλεσμα των ευρωεκλογών δείχνει τη μεγάλη αναντιστοιχία της ελληνικής κοινωνίας με το πολιτικό σύστημα της εξάρτησης και της συνδιαλλαγής. **Η μεγάλη αποχή δείχνει ότι:** 1) Η «Ευρώπη» με τα μνημόνια, τη λιτότητα, την ακρίβεια και την εν γένει εχθρική στάση δεν είναι ελκυστική στην πλειονότητα της κοινωνίας μας. 2) Οι Έλληνες ευρωβουλευτές, που σημειωτέον οι περισσότεροι ψήφισαν την άρση του βέτο, αδιαφορούν ή δεν μπορούν να προασπίσουν τα συμφέροντα της χώρας 3) Ένα μέρος της αποχής, πέραν της αδιαφορίας, κυρίως των νέων, ήταν ψηφοφόροι της ΝΔ που ήθελαν να αποδοκιμάσουν την πολιτική Μητσοτάκη («γάμος, ελληνοτουρκικός «διάλογος», ιδιωτικοποιήσεις, σημιτικοί, συγκαλύψεις κλ.π)

Οσοι ψήφισαν αποδοκίμασαν τη ΝΔ, τον ΣΥΡΙΖΑ και το ΠΑΣΟΚ. **Ο Μητσοτάκης**, μετά το φιάσκο του 2ου γύρου των αυτοδιοικητικών εκλογών, έχασε κατά πολύ το στόχο του 33% που έβαλε και έχασε το 1/3 της εκλογικής του δύναμης. Είναι χαρακτηριστικό ότι στη Μεσσηνία του Σαμαρά ο **Λοβέρδος** πήρε το μεγαλύτερο ποσοστό του. Έτσι φαίνεται ότι στο εσωτερικό της ΝΔ θα υπάρξουν σοβαρές αντιδράσεις σε σχέση με τις μητσοτακικές επιλογές. **Ο Κασσελάκης** του ΣΥΡΙΖΑ(ς), που έλεγε στην αρχή ότι θα είναι πρώτος, μετά ότι θα πάρει πάνω από 20% και τέλος πάνω από 17% , τελικά πέρασε κάτω από τον πήχη. Αυτή η «επιτυχία» δεν πρόκειται να πτοήσει το νεόκοπο αρχηγό του να «ξαναφτιάξει» το κόμμα του, χωρίς να αποκλείονται «νύχτες του Αγίου Βαρθολομαίου». **Το ΠΑΣΟΚ του Ανδρουλάκη**, παρόλο που αύξησε οριακά τα ποσοστά

του σε σχέση με τις εθνικές εκλογές και απέχει μόλις περί το 2% από τον ΣΥΡΙΖΑ, έχει χάσει κάθε ελπίδα να αποτελέσει εναλλακτική λύση του συστήματος. Τι του απομένει ; Ο «γάμος» που ψήφισαν η ΝΔ, ο ΣΥΡΙΖΑ, το ΠΑΣΟΚ, η Κωνσταντοπούλου και η Νέα Αριστερά ενίσχυσε σε ψήφους κυρίως **το Βελόπουλο και τη Λατινοπούλου**, ενώ σ'ένα βαθμό και τη θρησκευάμενη **Νίκη Βελόπουλος και Νίκη** ψηφίστηκαν με μεγάλα ποσοστά στη Β. Ελλάδα όπου οι «Πρέσπες» και ο «γάμος» δεν ξεχνιούνται. **Το ΚΚΕ** ενισχύθηκε σημαντικά και σε ψήφους και σε ποσοστά σε σχέση με τις ευρωεκλογές του 2019. Ψηφίστηκε προφανώς και από ψηφοφόρους άλλων κομμάτων. Όμως, παρά την σταδιακή ελληνοποίηση της πολιτικής του και τον εκσυγχρονισμό του λόγου του, παραμένει ηθελημένα εκτός διεκδίκησης κυβερνητικής εξουσίας και το δείχνει. **Η Κωνσταντοπούλου** με τις καρδούλες και τα χαμόγελα, που αποτελούν το λάιτ μοτίβ της μαζί με την μη υποκρυπτόμενη εγωπάθεια και εκκεντρικότητα, κατάφερε να βγάλει για πρώτη φορά ευρωβουλευτή. Επιτυχία, αλλά προς τι; **Η Νέα Αριστερά** καταποντίστηκε. Οι θέσεις της αντίθετες στα εθνικά θέματα και σε ζητήματα μιας δήθεν προοδευτικότητας, συν το γεγονός ότι τα στελέχη της ήταν υπουργοί και κυβερνητικά στελέχη του αμαρτωλού ΣΥΡΙΖΑ, καταψηφίστηκαν δεόντως.

Σ' αυτές τις ευρωεκλογές αγνοφαινεται ότι μπορεί ν'ανοίξει επί τέλους ένας δρόμος για Ελληνικές ηγεσίες που θα προασπίζουν την πατρίδα, την κοινωνία και θα υπηρετούν τα συμφέροντα της χώρας.